Ao. 1832. No. 10.

GRONINGER COURANT.

Vrijdag *den 3 Februarij.*

Wij WILLEM, *bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.*

In aanmerking nemende de omstandigheden, waarin het Rijk zich bij voortduring bevindt;

Herzien Onze besluiten van den 25 Maart 1827 (*Staatsblad*, no. 11) en van den 29 Junij 1827 (*Staatsblad*, no. 34);

Op voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 20 dezer, no. 162, 5de afdeeling;

Hebben goedgevonden en verstaan, de bepaling van art. 1 van Ons besluit van den 25 Maart 1827 (*Staatsblad*, no. 11), betrekkelijk het besteden van *twintig duizend guldens* (*f* 20,000), tot aanmoediging der Nederlandsche kunstbeoefenaars, voor het loopende jaar buiten werking te stellen.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering dezes.

's Gravenhage den 24 Januarij 1832.

(*Geteekend*) WILLEM.

Van wege den Koning,

(*geteekend*) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

NATIONALE MILITIE.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad *Groningen* brengen ter kennis van de Lotelingen der Nationale Militie van de Ligting der jaren 1828, 1829, 1830 en 1831, dat de Militieraad deszelfs eerste Zitting zal houden, in de gewone Vergaderzaal in het Raadhuis, op *Maandag*, den 6 en op *Zaturdag*, den 11 Februarij aanstaande, telkens des voormiddags te 9 uren; dat zij, die reclameren op Broeders dienst, te kleine maat, of om andere redenen, op den 6den en de zoodanigen, die Ligchaams-gebreken hebben, op den 11 Februarij voor denzelven moeten verschijnen, en eindelijk, dat zij zich niet op het ontvangen van een Oproepings-biljet moeten verlaten.

En opdat zulks ter kennis van een' ieder' kome, zal deze in de *Groninger Courant* worden geplaatst en voorts aangeslagen, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan in het Raadhuis in *Groningen*, den 26 Januarij 1832.

Burgemeester en Wethouderen: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

ADVERTENTIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad *Groningen* roepen de Patentpligtigen, welke zich in de 4de drie maanden van het jaar 1831, alsmede diegenen, welke als mede-teekenende Deelgenooten van een Afschrift moeten zijn voorzien, ter bekoming van Patent hebben aangegeven, op, om hunne Patenten of Afschriften van dien op *Dingsdag*, den 7 dezer, des voormiddags van 10 tot des namiddags 1 uur, in persoon te komen afhalen.

Zullende, na verloop van dien dag, al de onafgehaalde Patenten of Afschriften van dien worden gesteld in handen der Deurwaarders der Directe Belastingen, ten einde door hen, in gevolge art. 2 van Zijner Majesteits besluit van den 17 October 1820, aan de huizen der belanghebbenden te worden bezorgd, onder genot van 10 centen.

Terwijl aan dezelven tevens voor ieder Afschrift van een mede-teekenend Deelgenoot, wegens zegelgeld, zal moeten worden betaald 20½ centen.

Gedaan in het Raadhuis te *Groningen*, den 2 Februarij 1832.

Burgemeester en Wethouderen: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad *Groningen* zijn voornemens, ten overstaan van derzelver Gecommitteerde, op *Dingsdag*, den 14 Februarij 1832, des voormiddags te elf uren, in één der Vertrekken in het Raadhuis dezer Stad, aan de minstaannemenden uit te besteden de navolgende Werken:

1. *De Leverancie van Eiken, Greenen en Vuren Hout, gedurende dit loopende jaar.*
2. *De Leverancie van de benoodigde Steen, Kalk, Cement, enz.*
3. *De Leverancie van Rongen, Spijkers en verdere IJzerwaren.*
4. *De Reparatie en gedeeltelijke Vernieuwing der Brug over de Stads Gracht buiten de Heere-poort.*
5. *Het Bouwen van een nieuw Kofschips-hol in het Veer van Groningen op de Lemmer.*
6. En te Verpachten, gedurende het jaar 1832: *de Ontvangst der Klapgelden van het ophalen en neerlaten van de Klapbrug te Oosterhoogebrug, onder de Gemeente Noorddijk.*
7. *Het Kraangeld.*

Waarvan de Conditiën van heden af ter Stads Secretarij ter lezing liggen en nadere inlichting te bekomen is bij den *Stads Bouwmeester.*

Groningen den 26 Januarij 1832.

Burgemeester en Wethouderen: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad *Groningen* presenteren bij inschrijving te doen leveren:

Het vervaardigen van vijfendertig REVERBÈRES LANTAARNS, *volgens het daarvan voorhanden zijnde Model.*

Waarvan de Conditiën ter Stads Secretarij zijn te lezen en nadere Informatiën te bekomen zijn bij den Stads Bouwmeester D. H. BOS; zullende de Briefjes van inschrijving vóór den 19 Februarij 1832 moeten bezorgd worden.

Groningen den 30 Januarij 1832.

Burgemeester en Wethouderen der Stad Groningen: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

ITALIË.

ROME *den 17 Januarij.*

De op den 13 dezer alhier bespeurde aardbeving heeft, helaas! in de provinciën groote ongelukken te weeg gebragt. Foligno en derzelver omstreken hebben zeer veel geleden; vele bewoners zijn daarbij om het leven gekomen. Het wegens zijne manufacturen van lijnwaad bekende stadje Bevagna zoude bijna geheel door die aardbeving vernield zijn geworden.

DUITSCHLAND.

WEENEN *den 22 Januarij.*

De zoo geduchte besmetting de *cholera* is thans eindelijk, door 's hemels zegen, wederom, zoo uit deze hoofdstad als van het platte land, verdwenen, en er worden nog slechts van tijd tot tijd zeer enkele lieden, die zich door eene ongeregelde levenswijze hieraan bloot stellen, door die kwaal aangetast.

BERLIJN *den 25 Januarij.*

Den 22sten is alhier, met de gewone plegtigheden, gevierd het jaarlijksche kroonings- en ordensfeest, bij welke gelegenheid Z. M. een aantal nieuwe ridders heeft benoemd. De redevoering is door den Evangelischen bisschop en hofprediker *Eylert* gedaan, waarin dezelve voornamelijk heeft gesproken over de voordeelen en weldaden, welke het monarchaal regeringsstelsel oplevert boven de zoo hoog geroemde theoretische stelsels dezer dagen, en waarin hij tevens op de nuttigheid en verpligting heeft aangedrongen, om vast te houden hetgene men bezit, en zich door geene ijdele bespiegelingen te laten medeslepen.

— De *cholera*, welke scheen geheel opgehouden te hebben, heeft zich sinds eenige dagen wederom in deze residentie geopenbaard. Het getal der personen, die door deze ziekte worden aangetast, is nogtans zeer gering, en de ziekte veel minder kwaadaardig, dan vroeger.

FRANKFORT *den 28 Januarij.*

In brieven uit Rome, van den 17den, wordt gemeld, dat men destijds weder minder gunstige berigten uit de legatiën ontvangen had, en dat het nu weder scheen, alsof de revolutionairen zich gewapenderhand tegen de uitvoering der pauselijke bevelen zouden verzetten. Men vermoedde te Rome, dat welligt de oorlogzuchtige geruchten, welke voor eenige dagen uit Parijs verbreid zijn, invloed hadden gehad op de stemming der gemoederen in de legatiën; men wanhoopte dus nog niet aan eene minnelijke schikking.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN *den 27 Januarij.*

De zitting van gisteren is in beide de Kamers van het Parlement, ook met opzigt tot onze buitenlandsche betrekkingen, belangrijk geweest. Bij de Lords deed graaf *Aberdeen*, na eene uitvoerige openlegging van redenen, zijne aangekondigde motie tot een adres aan den Koning, om veranderingen te doen maken in het concept-traktaat tusschen Holland en België, en althans dat verdrag, in deszelfs tegenwoordigen toestand, noch aan den Koning van Holland op te dringen, noch ook te garanderen. Het door den edelen graaf voorgeslagen adres had de volgende strekking:

„ Zijne Majesteit te verzekeren, dat wij Zr. Ms. pogingen, om, vereenigd met deszelfs bondgenooten, de verdeeldheden, welke in het Koningrijk der Nederlanden de overhand bekomen hebben, te doen eindigen en den vrede van Europa ongeschonden te bewaren, naar eisch waarderen; dat wij, zonder de noodzakelijkheid van eene scheiding tusschen Holland en België op regtmatige en billijke voorwaarden in twijfel te trekken, nederig verzoeken, Z. M. te mogen voorstellen, dat wij met zeer veel leedwezen het publiek gemaakte concept tot een traktaat gezien hebben, hetwelk de voorzieningen ten doel heeft, die het gevolg van eene finale scheiding der twee landen moeten wezen, doch hetwelk, naar ons nederig begrip, bedingingen inhoudt, onbestaanbaar met de belangen van Groot-Brittanje en beleedigend voor de eer van Z. M.

„ Nederig aan Z. M. onze overtuiging te kennen te geven, dat eene verbindtenis, om de uitvoering aller artikelen, waaruit het gezegde traktaat is zamengesteld, te garanderen, onvoorzigtig en gevaarvol zijn zou; dat wij vreezen, dat zulks de noodzakelijkheid zou doen ontstaan, om nieuwe lasten aan Zr. Majs. onderdanen op te leggen, en dat, daar de belangen, in sommige dier artikelen betrokken, talrijk en ingewikkeld zijn, de tusschenkomst, vereischt tot het verzekeren van derzelver uitvoering, zoo menigvuldig zal moeten wezen, dat wij noodwendig de waarschijnlijkheid moeten vooruitzien van volgende discussiën, geschikt om de vastheid van den algemeenen vrede te benadeelen.

„ Nederig aan Z. M. te onderwerpen, dat bedingingen, aangegaan zonder de deelneming of toestemming van den Koning der Nederlanden, en strekkende, om aan de onderdanen van eenen vreemden staat het voorregt toe te kennen, om de binnenlandsche wateren en kanalen van Holland te bevaren, en wegen of vaarten door het Hollandsche grondgebied aan te leggen, beschouwd moeten worden als eene openbare schending der nationale onafhankelijkheid en als vernietigende alle regten van souvereiniteit.

„ Nederig aan Z. M. te herinneren, dat het langen tijd de gevestigde staatkunde van het land en de gewoonte Zijner Koninklijke voorgangers geweest is, de naauwste vereeniging met de Hollandsche natie aan te kweeken, eene vereeniging, welke bevorens steeds beschouwd geworden is als grootelijks de veiligheid der beide Staten te bevorderen, als den besten steun leverende aan de vrijheden van Europa, en welke ook nog tegenwoordig niet alleen met derzelver wederzijdsche belangen strookt, maar allerwezenlijkst vereischt wordt tot derzelver gemeenschappelijke welvaart.

„ Dat wij een traktaat, waarin Hollands belangen zoo diep betrokken zijn, aan deszelfs gouvernement te willen voorschrijven en dat gouvernement te dwingen hetzelve zonder wijziging aan te nemen, niet anders beschouwen kunnen, dan als eene daad van onregtvaardigheid, welke waarschijnlijk noodlottig zijn zal voor de handhaving van dat oude en naauwe verbond, hetwelk zoo gelukkiglijk tusschen de beide landen bestaan heeft.

„ Derhalve nederig te smeeken, dat het Z. M. genadiglijk behagen moge, zoodanige bevelen te geven, welke het gezegde traktaat, in de hier boven bedoelde artikelen, meer bestaanbaar mogen maken met de achting, aan de eer van Zr. Ms. kroon verschuldigd, met de veiligheid onzer blijvende belangen, en met de billijke vorderingen van Zr. Ms. getrouwen en natuurlijken bondgenoot."

Graaf *Grey* beantwoordde lord *Aberdeen*, en werd op zijne beurt door den hertog *van Wellington* beantwoord. Vervolgens sprak nog lord *Goderich* en ten slotte andermaal graaf *Aberdeen*. De stemming bepaalde de verwerping van het adres, doch slechts met eene meerderheid van 37, hebbende 95 voor en 132 tegen hetzelve gestemd.

FRANKRIJK.

PARIJS *den 26 Januarij.*

De *Quotidienne* geeft, onder het opschrift: *Wat zal de Koning van Holland doen?* het volgende artikel:

„ Het Nederlandsche vraagstuk is, met betrekking tot de Europesche aangelegenheden, van dat gewigt geworden, dat men algemeen het geheim eener ontknooping, waarvan ieder het belang inziet, tracht te doorgronden.

„ Wat zal de Koning van Holland doen, vrij gelijk hij thans is, om te handelen, zonder dat eenige vreemde magt hem hare begeerte komt opleggen?

„ Dit is gemakkelijk te voorzien, zoo als men even gemakkelijk voorzien kan, welk uitwerksel dit besluit op het lot van België zal hebben; maar wij moeten eerst aantoonen, dat *Willem* niet tot de 24 artikelen kan toetreden, zelfs nadat zij zouden gewijzigd zijn in den geest der laatste nota van de Conferentie.

„ Sedert lang is de strekking dier eeuwigdurende protocollen, waarin de geest van *Palmerston* en *Talleyrand* boven drijft, voor niemand meer een geheim. Deze bepalingen moesten de handelsbronnen van Holland opdroogen, zijne verdedigingsmiddelen in eenen onzekeren staat brengen, de onmogelijkheid benemen, om de gedeelten van Limburg en Luxemburg, die men het laten wil, te behouden, de deur aan de bankbreuk openen; in één woord, zelfs het natuurlijk bestaan in het uiterste gevaar stellen van een land, dat met de grootste kosten tegen de overweldigingen van den Oceaan moet verdedigd worden, en dat, van grondvoortbrengselen beroofd, weinige fabrijken telt, en geene andere hulpbron, dan zijnen handel heeft. Men weet, dat het toestaan van zoodanige bepalingen het begin der opofferingen zou zijn, en dat, wanneer men aan de uitvoering zou moeten komen, ieder der 24 artikelen een punt zou opleveren, nopens hetwelk de *belanghebbenden* allerlei uitleggingen zouden vinden, welke nooit aan magtige verdrukkers ontbreken, ten einde aan Holland Luxemburg, Limburg, en zelfs Zeeuwsch-Vlaanderen te ontnemen.

„ Men ziet, dat wij hier naar de vooronderstelling redeneren, dat de zwakheid van *Willem* het (zoogenaamde) vrijzinnige gedeelte van de Conferentie zou doen zegevieren; maar dit is het geval niet. *Willem* is geheel vrij; hij heeft geen' *werkdadigen* tegenstander meer, dan het revolutionaire België, en men weet, of hetzelve te vreezen is voor Holland, dat nog opgetogen is over de overwinning van Hasselt, en dat, sedert jaren, zijne tegenwoordige mate van bloei had gemist. Nu zou deze bloei te gronde gaan van het oogenblik, dat Hollands binnenwateren voor den vreemdeling werden opengesteld, ten zij aan hetzelve, in vergoeding, nieuwe bronnen voor zijnen handel en zijne nijverheid geopend werden, welke de 24 artikelen hem geenszins verzekeren.

„ Wie zou inderdaad Holland voor zijne ontzettende nadeelen van de vrije scheepvaart schadeloos stellen? Van den dag, waarop deze vrijheid erkend en uitgeoefend werd, zou Amsterdam kennelijk aan Antwerpen opgeofferd worden; want de zeevaart zou niet aarzelen, liever van den korteren en zekerderen weg van de Schelde gebruik te maken, dan van dien door het kanaal van den Helder, welks betrekkelijk verwijderde afstand bijkans even groote ongelegenheid oplevert, als vroeger de vaart over de Zuiderzee. Alle doorvoerhandel naar Duitschland zou zich naar Antwerpen verleggen, en de tegenwoordigheid en betrekkingen van *Leopold* zouden er weldra gewigtige voordeelen weten te bezorgen aan de factoriën, die er den Engelschen handel zouden trachten te vestigen. De minste Hollandsche matroos weet dit even goed als Koning *Willem*. En deze Souverein, vrijelijk kunnende beslissen, zal zich wel wachten, immer in zulk eene voorwaarde toe te stemmen."

In een artikel over het 54ste protokol leest men in hetzelfde blad het volgende: „ De Conferentie van Londen heeft het antwoord der drie Noorder Hoven ontvangen. Wij zeggen het *antwoord*, omdat hetzelve (genoegzaam) eensluidend voor de drie Kabinetten is. Dit antwoord is gematigd, maar stellig. Men herhaalt er in, dat de beginselen van het staatsregt, waaronder Europa leeft, niet toelaten, dat aan eenen Souverein de aanneming van een traktaat wordt opgelegd, hetwelk hij zou vermeenen niet te moeten onderschrijven, en men verklaart zich op nieuw tegen alle middelen van dwang.

„ Men voegt er bij, dat persoonlijke welvoegelijkheid (*convenances*) de drie Mogendheden doen besluiten, het Belgisch gouvernement niet te erkennen vóór den Koning der Nederlanden. Eindelijk drukt men den wensch uit, deze zaak aan een nieuw onderzoek der Conferentie onderworpen te zien, en men hoopt, dat, wanneer men acht slaat op de jongste door het Kabinet van 's Gravenhage gemaakte aanmerkingen, men tot eene voldoende regeling zal geraken.

„ Het gevolg hiervan nu is, dat de scheiding tusschen Holland en België niet dan op goedgekeurde en door den Koning *Willem* vooraf aangenomene grondslagen kan geschieden.

„ De door de Conferentie bepaalde verlenging van het tijdstip ter bekrachtiging heeft dus niet anders ten doel, dan om aan Koning *Willem* nieuwe voorstellen te kunnen aanbieden, in den zin van de memorie, welke hij, onder dagteekening van den 4 Januarij ll., naar Londen gezonden heeft, en zich van zijne bedoelingen te verzekeren."

De *Quotidienne* gelooft, dat, dien ten gevolge, eene verlenging van zes weken of twee maanden zal gesteld worden.

— Het in verzekerde bewaring houden van een' der uitgevers van het republikeinsche blad *la Tribune* heeft den uitgever van *le National*, den bekenden *Carrel*, aanleiding gegeven tot een' allerhevigsten uitval. Hij heeft openbaar aangekondigd, dat, naar zijn oordeel, tegen niemand, welke beschuldigd wordt, van een misdrijf door middel der drukpers te hebben gepleegd, een bevel van bewaring mag worden uitgevaardigd, en dat, bijaldien men *hem* op dergelijk eene wijze van zijne vrijheid zoude willen berooven, hij zijn lijf zoude verdedigen en zich te weer stellen. Hij heeft er bijgevoegd: „ dat de dood van een' man, welke, te midden van een' opstand op de openbare straat, zijn leven verliest, weinig indruk maakt, maar dat het vermoorden van een' burger in zijn eigen huis welligt gevolgen zoude kunnen hebben, waartegen het ministerie niet bestand was." Men heeft zijn blad in beslag genomen, doch zijnen persoon tot dus verre ongemoeid gelaten. Daar zijn lieden, die meenen, dat *Carrel* zich inderdaad tot het uiterste zoude verdedigen.

— Indien men de berigten van Bayonne, van den 21 Januarij, gelooven mag, zouden de meeste der Portugesche troepen in Lissabon de zaak van don *Pedro* of diens dochter donna *Maria* toegedaan zijn. De geestdrift, welke deze troepen ten gunste van don *Miguel* aan den dag leggen, zoude slechts schijnbaar wezen, om de ware gevoelens voor den Overweldiger te verbergen, die, bij het minste blijk van gehechtheid der soldaten aan don *Pedro*, de wreedaardigste maatregelen neemt. De landing van don *Pedro* in Portugal zoude het sein van eenen algemeenen opstand wezen. Velen willen zulks gelooven.

— Den 18 Januarij is door een detachement van de gendarmerie, bijgestaan door eenige granadiers, in eene der gemeenten van de Vendée, St. Georges genaamd, op eenige pachthoeven onderzoek gedaan naar eene bijeenkomst van Carlisten. Op eene dier pachthoeven had zich een heer in eene kamer opgesloten. De korporaal der granadiers eischte, dat de deur zou geopend worden. Zij ging eindelijk open; diegene, welke zich in de kamer bevond, schoot eene pistool af, de korporaal werd door zeven kogels getroffen, en de dader nam de vlugt. Dan, hij werd door een' granadier vervolgd, die twee schoten op hem deed, welke beide troffen. De vervolgde, zwaar gewond zijnde, werd weggedragen. Hij zou naar Montaigu vervoerd worden, maar hij stierf onder weg. Het is gebleken, dat zijn naam was *Lodewijk Carel de Bonechose de Boisnormand*, geboortig van Nijmegen, wonende te Versailles. (Waarschijnlijk een zoon van den onder-prefekt te Nijmegen, tijdens dat Holland met Frankrijk vereenigd was.)

— De *Constitutionnel* beklaagt zich over het ongrondwettige, dat de hertog *van Orleans*, ofschoon nog geene 25 jaren oud, echter van tijd tot tijd, gelijk onder anderen gisteren, de vergaderingen van de Kamer der Pairs bijwoont.

— Men leest in de *Gazette du Lyonnais*: Er heerscht in deze stad eene vlaag van onrust. Er wordt gesproken van tegen de regering vijandige ontwerpen; men siddert op het denkbeeld, andermaal de afgrijselijke groeve zich te zien openen, welke wij reeds doorgeloopen hebben. Welke is de oorzaak van dezen angstschrik? Dit trachten wij te vergeefs uit te vinden; maar hij bestaat en, ongelukkig voor handel en nijverheid, hij is algemeen. De door de overheid genomen worden buitengewone maatregelen schijnen zich gestadig te vermeerderen. Tallooze patrouilles doorkruisen al de straten; de wachtposten zijn versterkt; alles heeft den schijn, alsof wij door eenen nieuwen rampslag worden bedreigd. Mogen de bekommeringen ijdel zijn, en de demonstratiën der militaire magt zonder resultaat blijven!

— (*Partik. Corresp.*) De *Constitutionnel* kondigt heden aan, dat een traktaat van of- en defensive alliantie tusschen Frankrijk en Engeland gisteren op het Palais Royal zoude zijn aangekomen. Deze tijding is niet gegrond. Het is wel waar, dat het Fransche kabinet tot het sluiten van een dergelijk traktaat openingen gedaan heeft bij het kabinet van St. James, maar het schijnt, dat het Greysche ministerie, ofschoon wel deszelfs vriendschap jegens het Fransche gouvernement betuigende, heeft geantwoord, dat het geenerlei schikking kon onderteekenen. Van alle tijden her heeft tusschen het Fransche en het Engelsche volk een ... van wanguntstigen naijver bestaan, en ofschoon deze geest merkelijk hebbe afgenomen, zoo is dezelve echter nog voor een groot gedeelte aanwezig, en hoe ... ndien is het Engelsche volk geheel en al handeldrijvend, en zoo lang het deszelfs handelsbelangen niet door die van het vaste land benadeeld ziet, zal hetzelve zich altijd onzijdig houden, en zoude het een ministerie afvallen, hetwelk hetzelve tot deelneming in eenen oorlog op het vaste land zoude willen dwingen. Maar eene reden, die meer dan eenige andere de onmogelijkheid van een dergelijk traktaat bewijst, is de tegenwoordige staat der binnenlandsche zaken van Groot-Brittanje. De Torys, of antireformisten versterken zich dagelijks, zoodat het ministerie reeds merkelijk is geschokt. Lord *Grey* moet zich dus onthouden van in de groote kwestie der reform eenige andere kwestie te mengen, die de volksdriften zoude kunnen in beroering brengen, en aan de oppositie een nieuw wapen tegen hem zoude in handen geven; indien de tijding, dat het Engelsche ministerie een dergelijk traktaat met Frankrijk aangegaan had, in Engeland bekend ware, zouden de hoofden der antireformisten in de beide kamers, de *Peels*, de *Londonderrys*, *Wellingtons* en *Aberdeens* niet nalaten donderend hunne stemmen te verheffen tegen een bestuur, hetwelk Engeland aan eenen oorlog op het vaste land zoude blootstellen. Reeds vernemen wij van Londen, dat er zware weddingschappen plaats grijpen, dat lord *Grey* den 1 April aanstaande niet meer aan het hoofd der administratie zal staan.

Van den 28sten. Volgens den *Messager*, zeide men gisteren avond alhier te Parijs, dat een des morgens aangekomen koerier, voor den president van den raad, het traktaat eener offensive en defensive alliantie tusschen Frankrijk en Engeland had medegebragt.

— Men wil, dat Frankrijk op de nota van het Spaansche Hof, ter mededeeling van het voornemen, om Don *Miguel*, zoo hij door zijnen broeder aangevallen mogt worden, met een leger van 25,000 man bij te staan, in de stelligste bewoordingen ten antwoord zou hebben doen geven, dat Frankrijk het binnenrukken van Spaansche troepen in Portugal zoude aanmerken als eene inbreuk op het beginsel der non-interventie en dien ten gevolge alsdan oogenblikkelijk een Fransch leger in Spanje zou doen binnen trekken.

— De laatste tijdingen van Londen zijn voor de reform niet zeer gunstig; het schijnt, alsof de Koning in het benoemen van nieuwe Pairs eenig bezwaar vindt, en dat de oppositie in het Hoogerhuis steeds blijft toenemen. Wij behoeven niet aan te merken, welke droevige gevolgen voor Engeland en voor de geheele Europesche staatkunde eene nieuwe verwerping der reform-bill zoude moeten hebben. Zij zoude den val van het Greysche ministerie en het vormen van een kwasie-Torysch bestuur kunnen na zich slepen, waarvan de graaf *Aberdeen* en de heer *Peel* de hoofden zouden zijn. Van daar zoude voor Engeland eene nieuwe houding in de algemeene staatkunde van het vasteland, en eene mogelijke toenadering kunnen ontstaan tusschen de vier groote Hoven Rusland, Pruissen, Oostenrijk en Engeland onderling, zoo als die vóór den val van het Wellingtonsche ministerie bestond.

— Op een bal, door den heer *Rotschild* gegeven, moet eene woordenwisseling plaats hebben gehad tusschen den hertog van *Orléans* en den Prins *de Leon*, waarin dezen laatsten eenige beleedigende uitdrukkingen zouden ontvallen zijn. Daarover hebben allerlei geruchten geloopen, en om daaraan een einde te maken, heeft de hertog, in tegenwoordigheid van twee luitenant-generaals, den Prins ophelderingen gevraagd en deze heeft niet geaarzeld te verklaren, dat hij geene de minste gedachte had gehad den hertog te beleedigen en de uitdrukkingen, die men hem in den mond had gelegd niet had gebezigd. De zaak is hierbij gebleven.

— Te Lyon ligt thans eene bezetting van zestien- à achttienduizend man, die er drukke dienst verrigt. In de vorige week heeft er eenige opschudding bij het werkvolk plaats gehad, dat onder het zingen van een oproerig liedje rond heeft geloopen. Het getal der armen in die fabrijkstad is schrikbarend.

Van den 29sten Velen onzer bladen houden zich met de zaak der geslotene overeenkomst tot het slechten eeniger grensvestingen van België bezig. De *Gazette* merkt aan, dat het onzeker is, of ook deze, mede door de Conferentie geregelde overeenkomst al dan niet geratificeerd zal worden. De te slechtene vestingen zijn vijf, Mons, Ath, Meenen, Philippeville en Marienburg. De *Courrier Français* zegt, dat onze regering haar verlangen omtrent de twee laatste, oorspronkelijk Fransche vestingen, en welke zij gaarne niet ontmanteld, maar terug gegeven had gezien, heeft moeten opgeven, maar dat zij geslaagd is Charleroy, hetwelk men insgelijks vernielen wilde, te doen behouden blijven. Een bijzonder berigt roemt den heer *Talleyrand* zeer, ter zake der in deze betoonde bekwaamheid; het zegt daaromtrent hetgeene volgt: „ Wij zijn het niet volkomen eens met het stelsel van den heer *de Talleyrand*, maar men moet erkennen, dat hij veel behendigheid en de hoogste bekwaamheid in deze onderhandeling heeft aangewend. Er waren te Parijs, ten opzigte van het diplomatieke ligchaam, groote onbehendigheden begaan; de Conferentie was er gramstorig over; de heer *de Talleyrand* heeft deze gemoedsgesteldheid weten te veranderen, en men heeft de volgende uitkomsten verkregen: 1) De slechting van vijf vestingen zal plaats hebben; 2) Tot dezelve zal gebruikt worden het overschot der zestig millioenen, die bestemd geweest waren, om Belgiës verdedigings-linie te voltooijen. 3) De slechting zal geschieden achtereenvolgend en jaar voor jaar."

— Men had verspreid, dat de herwaarts gevlugte Polen, onder bevel van den generaal *Uminski*, in Belgische dienst zouden treden, om tot den oorlog tegen Holland gebruikt te worden. Een onzer bladen weêrspreekt in hunnen naam dit gerucht, en verklaart, dat zij niet gezind zijn de huurlingen van den eersten den besten te worden, en dat noch zij, noch vooral de generaal *Uminski*, zich ver nederen zouden, om voor belangen te strijden, regtstreeks inloopende tegen die van hun land, hetwelk, zeggen zij, geene snelle bevrediging van Europa wenschen kan, welker eerste gevolg de opoffering van Polen zou wezen.

— Keizer don *Pedro*, in de uniform van Portugeesch generaal met de constitutionele kokarde, is eergisteren van den Koning gaan afscheid nemen. Hij was vergezeld door den heer markies *de Palmella*, die insgelijks met de insignia van zijnen rang was bekleed. Don *Pedro* is heden morgen naar Belle-Isle vertrokken, alwaar zijn eskader hem wacht. Hij zal zich onverwijld naar Terceira begeven, en van dat eiland zal de expeditie uitgaan. De admiraal *Sertorius* zal de vloot kommanderen, en de generaal *Villa Flor* de landingstroepen aanvoeren, beide onder het opperbevel van don *Pedro*. De grootste geestdrift heerscht onder de Portugezen, die hem vergezellen. De jonge lieden der adelijke familiën hebben zich tot een korps vrijwilligers gevormd; de graaf *d'Alba* en zijne drie broeders dienen in dit korps. Men had dikwerf voorspeld, dat de kunstgrepen der diplomatie eene onderneming zouden weten te verijdelen, die, zonder steun van eenig gouvernement, alleen werd bewerkstelligd met de middelen van eenen tot het burgerlijke leven teruggekeerden Vorst.

Alle hinderpalen tot dezelve zijn thans opgeheven. (*National.*)

— Het verhaal van een vreeselijk voorval, dat plaats zoude gegrepen hebben in een afgelegen huis der gemeente *Camp de la Lune*, arrondissement van St. Menehould, houdt in dit oogenblik de gemoederen in onze steden en plattelands-gemeenten bezig:

Zeker partikulier uit het departement de la Marne, met eene som van 800 Franken bij zich, werd, omstreeks het vallen van den avond, in een woud door eenen man aangerand, die hem zijne beurs of zijn leven vroeg. — Mijne beurs is ligt, zes franken, dat is al wat ik heb. — Geef op, zei de roover, en ga uws weegs.

Nauwelijks was de reiziger het bosch uit gekomen, of het licht eener lamp in het open veld ontwarende, en vreezende door eene bende roovers te zullen overvallen worden, welke zijne verbeelding hem schiep, achte hij het voorzigtig, op het licht van het van den weg afgelegen huis af te gaan, en er huisvesting te verzoeken.

Hij vond er eene vrouw alleen, aan welke hij zich haastte zijn wedervarenten vertellen, niet verzuimende er bij te voegen, dat hij, uit bijzondere tegenwoordigheid van geest, 800 franken, welke hij bij zich droeg, had weten te redden; en hij verzocht haar hier te mogen overnachten.

De vrouw geleidde hem in eene achterkamer. Haar man kwam kort daarop te huis, en zij verhaalde hem, wat hij reeds ten halve wist. Dit laaghartige paar vormt even zoodra het plan, om hunnen gast te vermoorden; gelukkig heeft de reiziger hun afschuwelijk voornemen kunnen hooren, en zich met eenen zwaren knuppel kunnen wapenen. De man grijpt een groot keukenmes ter hand, de vrouw voorziet zich van een bijl. Zij vinden des vreemdelings kamerdeur van binnen gebarricadeerd, en in het duister ontstaat nu een gevecht. Met éénen slag velt de reiziger den moordenaar ter neder. De vrouw, in den waan, dat het de vreemdeling is, die door haren man getroffen ter aarde stort, houwt met hare bijl op den gevallenen in, en slaat hem met verscheidene slagen het hoofd aan stukken.

De justitie doet onderzoek; doch indien de aangegevene daadzaken juist zijn, dan heeft reeds de Goddelijke Geregtigheid de Maatschappij gewroken. (*Stenographe.*)

B E L G I Ë.

BRUSSEL *den 27 Januarij.*

De generaal *Belliard* is gisteren middag te drie uren binnen deze stad overleden. Des morgens gevoelde hij zich eenigzins ongesteld, maar denkende, dat deze ongesteldheid wel zou overgaan, ontbeet hij naar gewoonte, en begaf zich vervolgens naar den Koning. Hij gevoelde zich echter, na afloop der audientie, erger en was verpligt zich in het Park op eene bank te laten nederzijgen, alwaar hij in eene flaauwte viel, waaruit hij niet weder opgestaan is. Te vergeefs besteedden de geneesheeren *Lebeau* en *Sentin*, die dadelijk toegesneld waren, al hunne zorgen aan hem; zij schrijven zijnen dood toe aan eene indigestie, welke door zijn lang verblijf op de bank in het Park, alwaar hij van half een tot drie uren gelegen heeft, (*men zoude dus zeggen, dat de beide dokters niet zoo spoedig, ten minste niet dadelijk toegesneld zijn,*) en de daardoor gevatte koude, nog verergerd is; hij heeft alzoo bijna drie uren met den dood geworsteld en heeft slechts zeer weinige woorden kunnen spreken. De generaal is tweeënzestig jaren oud geworden. Heden zal, naar men zegt, het lijk geopend worden.

Van den 29sten. Het dagblad de *Lynx* geeft, onder het opschrift: *België in* 1832, het volgende artikel:

Schaamteloosheid zonder voorbeeld in het bestuur.
Bespottelijke botheid van geest.
Ongehoorde geldverspilling.
Een ministerie, dat, ten overstaan der gansche wereld, leveranciers voorstaat, die 2000 guldens per dag verdienen!!!
Een generaal, plaatselijke dictator, trotsch als een paauw, brutaal en dom als een ezel, met al de opgeblazenheid en euvelmoed van een op eene stroowisch aangedreven fortuinzoeker.
Uitputting, opdrooging van iedere hulpbron.
Vreeselijke toeneming der belastingen.
Algemeene bedelarij.
Aanranding der persoonlijke vrijheid.
Onbeperkte drukpersvrijheid, en ophanging van iederen journalist, die vrij durft schrijven!!!
Waarborging van eigendomsregt en straffeloos plunderen!!!
Verkrachting der constitutie.
Vermoeijenis, *walging*, *vertwijfeling*, *wanhoop!*

— Een onzer dagbladen behelst het navolgende stuk over de tegenwoordige militaire sterkte van Europa. „ In 1831 telde Europa omstreeks 2,980,000 soldaten, en in 1826 hield het 2,350,000 man onder de wapenen. Er heeft alzoo eene vermeerdering van 630,000 man plaats gehad. Deze vermeerdering, sinds achttien maanden daargesteld en met de bekende dagen van Julij aangevangen, is voornamelijk geschied in Frankrijk, België, Oostenrijk, Pruissen, Beijeren, Wurtemberg, al de kleine staten van het Duitsch Verbond, Holland, Napels, Sardinië en Spanje. Sedert het tijdstip dezer buitengewone wapening van alle Europesche Mogendheden, is het meerendeel derzelve verpligt geweest, tot kostbare leeningen derzelver toevlugt te nemen. Volgens eene opgave van den heer *Balbi*, heeft Holland 30 millioenen, Oostenrijk 200, Rusland 80, België 25, Piëmont 25 en de Paus 16 millioenen geleend, te zamen een bedrag van 646 millioenen uitmakende. Frankrijk, van zijne zijde, heeft 140 millioenen ter leen gevraagd; zijn bewind heeft voor 160 millioenen Koninklijke bons uitgegeven, de 30 opcenten op de grond-belasting hebben 46 millioenen opgebragt, en het heeft 50 millioenen aan lands domeinen verkocht. Dat rijk heeft dienvolgens bekomen 396,400,000 franken. Het gezamenlijk bedrag van de door de voornaamste Mogendheden van Europa geslotene leeningen beloopt 1,042,400,000 franken, waarbij nog al de sinds dien tijd buitengewoon ingevoerde belastingen moeten gevoegd

worden, welke voor het minst 600,000,000 franken zullen beloopen hebben. Daaruit blijkt dienvolgens, zegt *l'Emancipation*, dat in de laatste achttien maanden de Europesche besturen aan hunne volken omstreeks 1,640,000,000 franken gevraagd hebben, buiten de gewone belastingen."

Van den 30sten. Het dagblad *l'Emancipation* behelst het volgende correspondentie-artikel uit 's Hage:

„ Men heeft veel gesproken van de tusschen den Koning van Holland en diens onderdanen, in hunne bedoelingen jegens België, heerschende eensgezindheid, alsmede van den moed, met welken ieder Hollander zich onderwerpt aan de opofferingen, die achttien maanden oorlogs-toestand van hem vorderen. Ik ben er verre van af, om dit laatste punt te betwisten; want de standvastigheid, de onwrikbare trouw der Hollanders verdient de meeste onderscheiding; hunne opofferingen zijn het land waardig, dat noch door de dubbele rampen van *Pichegru's* invasie, noch door de vernieling van deszelfs vloot door Engeland is te gronde gegaan.

„ Er ligt in de eenstemmigheid van Koning *Willem* en van het door hem geregeerde volk iets echts, iets belangwekkend natuurlijks; ik zeg nog meer: deze overeenstemming schijnt mij onverwelkbaar toe, zoo lang er sprake is van de verwerping van zekere clausule des traktaats van den 15 November. Vruchteloos spreekt gij van de plegtige verbindendheid eener conventie, welke door staatsmannen, die men ten minste niet kan beschuldigen van ligtvaardigheid, en die van toereikende volmagt voorzien waren, is bepeinsd, opgesteld en onderteekend geworden. Eene algemeene stem zal de beslissingen der Conferentie blijven verwerpen.

„ In dien zin zal geene opoffering te groot zijn; doch verder willende gaan, dan dit punt; verder, dan eene manmoedige verzetting tegen hetgene de publieke opinie het toppunt van onregtvaardigheid acht, zou Koning *Willem* zich met zijne familie geheel alleen en verlaten zien. Van dat oogenblik af aan kwam er geen geld meer, om ten steunpunt te verstrekken aan hetgene de Hollanders verder voor niets anders zouden houden, dan Koninklijke eerzucht, dan eene persoonlijke kwestie, en zij zijn te verstandig, dan dat zij zich daarmede zouden inlaten. Deze naar waarheid geschetste toedragt van zaken en gemoederen verdient wel eenige overweging, zoo van wege uw Gouvernement, als van wege de Conferentie, en geeft, naar mijn inzien, eene genoegzame inlichting aan degenen, welke men bij u te lande met den naam van Orangisten bestempelt. Er kan daaromtrent geene duurzaamheid bestaan!"

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE *den* 29 *Januarij.*

Door Z. M. is benoemd:

Tot Militie-kommissaris in de provincie Groningen, de kolonel *Roemer*, laatstelijk de 9de afdeeling infanterie gekommandeerd hebbende.

Van den 30sten. De tegen heden belegde zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft geen' voortgang gehad, uit hoofde dat er slechts 19 en dus een ongenoegzaam getal leden tegenwoordig waren.

De Voorzitter gaf te kennen, dat hij ontvangen heeft twee ontwerpen van wetten, namelijk wegens den accijns op den azijn en dien op de zeep, welke zullen worden gedrukt, — alsmede eenen brief van den minister van buitenlandsche zaken, houdende kennisgeving, dat Z. Exc. eene staatkundige mededeeling, namens de Regering, aan de Kamer heeft te doen, en daartoe Woensdag, den 1 Februarij voorstelt; op welk tijdstip de Voorzitter eene vergadering met geslotene deuren bepaalde.

Van den 31sten. De generaal hertog *van Saksen-Weimar*, die eenigen tijd hier vertoefd heeft, is naar het leger teruggekeerd.

— De sedert eenigen tijd bestaande botsing tusschen de beide wetgevende Kamers in Frankrijk schijnt hoe langer hoe bedenkelijker te zullen worden.

Reeds had de kommissie van de Kamer der Gedeputeerden de amendementen verworpen, welke de Pairs in de voordragt van den heer *Bricqueville*, nopens de verbanning van *Karel* X en de zijnen, hadden gemaakt. Thans schijnen de Pairs besloten te hebben, op hunne beurt, de geheele wet te verwerpen, zoo dezelve hun andermaal wordt aangeboden, niet alleen, maar ook aan die betrekkelijk de afschaffing der plegtigheden van den 21 Januarij hunne toetreding te weigeren, of die wet zoodanig te wijzigen, dat zij niet verzonden zal kunnen worden aan de Kamer der Gedeputeerden. Deze zou dit willen wreken, zegt men, met de afschaffing der dotatie van het Pairschap.

Op deze wijs, en bijaldien die botsing mogt voortduren, zou voortaan geene wet meer kunnen doorgaan. Men spreekt van eene nieuwe benoeming van Pairs, ten getale van 36, doch men heeft geene groote verwachting van dezen maatregel, alzoo men opgemerkt heeft, dat de nieuwe Pairs dadelijk na hunne benoeming in den geest van de oude Pairie traden en zich daarmede in overeenstemming stellen.

— Gedurende de laatste jaren zijn er binnen Londen en deszelfs omtrek niet minder dan 60,000 personen voor schulden gearresteerd; de kosten, welke op die gijzelingen gevallen zijn, worden op twintig millioenen guldens begroot.

AMSTERDAM *den* 30 *Januarij.*

De *Augsb. Allgem. Zeitung* berigt het volgende uit Weenen, dd. 18 Jan.: „ Met bevreemding hebben wij in eene Fransche courant gelezen, dat Z. Doorl. H. de hertog van *Reichstadt* op nieuwjaarsdag zijne verlooving met de Prinses, dochter van den aartshertog *Karel*, heeft gevierd; ik kan u verzekeren, dat te Weenen aan geen' sterveling iets van deze bijzonderheid bewust is."

Van den 1 Februarij. Van de Citadel-Antwerpen schrijft men, in dato den 24 Januarij:

„ Wij hebben hier gedurende zeven dagen een' geweldigen mist gehad; dezelve is echter nu weer verdwenen. Nieuws weet ik u dezen keer niets te melden, dan dat er heden weder een Belgische deserteur, geboortig van Maastricht, naar ons is komen overloopen, die ons veel nopens de ontevredenheid der Belgische troepen verhaalt en zelfs beweert, dat, eer er veertien dagen om zijn, geheele kompagniën zullen gedeserteerd zijn."

— Wij ontvangen uit *'s Hage* het volgende extrakt uit eenen brief van Berlijn, in dato den 27 Januarij: „ De geruchten, welke hier thans in de hooge kringen circuleren, komen hierop neder: De vrede zoude bewaard blijven, al bleef de Koning van Holland bij voortduring weigeren toe te geven. De Mogendheden denken, Holland zal zich ten slotte met België verstaan, te meer, daar nu ook Keizer *Nikolaas* ratificeert. Zijne Majesteit de Keizer zoude aan den Koning van Holland geschreven hebben, dat hij hem slechts *moreel* konde ondersteunen; met troepen hem te helpen ware niet mogelijk, doch drong hij daarbij ten sterkste aan, de zaak met België tot eene schikking te brengen. Hetzelfde vernam de Conferentie door den Russischen Ambassadeur, met de bijvoeging, dat Keizer *Nikolaas* den Koning van Holland echter niet wilde dwingen *Leopold* te erkennen. Door deze gewone diplomatische clausule van *maar* en *indien* blijft de zaak steeds hangende; op den 31sten komt wederom eene termijnverlenging; daarna al wederom eene, totdat de zaak op de eene of andere onvoorziene wijze wordt opgelost. Zoo spreekt men hier in de voornaamste gezelschappen; dit echter kan ik u met zekerheid melden, dat Rusland, Oostenrijk en Pruissen volkomen eensgezind zijn, en alle mogelijke middelen zullen aanwenden, om den vrede van Europa te bewaren. Ook is het niet onwaarschijnlijk, dat er betrekkelijk de scheepvaart nog eenige wijziging door de Conferentie ten voordeele des Konings van Holland verleend zal worden."

— Uit Frankfort schrijft men het volgende, dd. 22 dezer: De steeds voortdurende landverlating der Polen verhoogt waarschijnlijk de belangstelling jegens die ongelukkigen. Schier bij elke afdeeling der aankomende uitgewekenen bevinden zich vrouwen, die nog altijd in militaire uniform zijn gekleed. Zulk eenen vrouwelijken luitenant zag ik laatst, die op het slagveld drie wonden had bekomen. Zij was slechts stille getuige van het feest, hetwelk aan haar korps gegeven werd. Niet de foltering harer eigene wonden, maar het verlies van eenen zeventienjarigen zoon, die haar ter zijde streed en viel, prentte den kommer op haar gelaat; zij werd door hare kameraden met bijzondere onderscheiding behandeld, droeg op hare vrouwelijke borst, die een mannen hart dekte, het militaire kruis; zij was overigens van ongemeen sterken ligchaamsbouw; en toen een jong soldaat den Duitschers een vivat toedronk, en, achter grooteren zijner kameraden verborgen, door het publiek niet gezien kon worden, hief zij dien jongen op haren arm hoog over de hem omringenden uit. Hoe de eene Pool voor den anderen zorgt, al wat hij ontvangt broederlijk met hem deelt, daarvan zien wij dagelijks de treffendste voorbeelden. Op de vraag, wat wel hun naaste uitzigt ware? gaf een jong man tot antwoord: Wij treden eene duistere toekomst te gemoet, voor ons oog is het nog nacht, en alleen de ster der hoop verlicht nog onzen weg.

— Uit Weenen meldt men, dd. 21 dezer, het volgende: Een gister uit Londen aangekomen koerier brengt de stelligste verzekeringen aan van eene zeer nabijzijnde vereffening der Belgisch-Hollandsche geschillen. Te gelijk berigt hij de eerlange terugkomst van onzen aldaar als gezant residerenden prins *Esterhazy*.

ROTTERDAM *den* 1 *Februarij.*

Men meent in Vlissingen, dat het eskader in den loop dezer maand het dok verlaten en de Schelde weder opvaren zal.

— Men wil, dat omtrent de Belgische deserteurs, onder anderen, bepaald is, dat aan elk militair in vijandelijke dienst, die met zijn paard, harnachement, wapening of groote equipement-stukken tot ons overgaat, eene premie zal worden verleend, bestaande in 100 guldens voor een paard met kompleet harnachement en 80 guldens zonder dat; wordende verder nog voor de komplete wapening en het ledergoed eene zekere som geschonken.

— Men verzekert, dat het te Gent thans droevig uitziet, patrouilles van drie- a vierhonderd man doorkruisen de straten met geladen geweren, en na zeven uren des avonds mag er niemand op de straat verschijnen, dan voorzien van eene veiligheidskaart, door *Niellon* onderteekend.

BREDA *den* 30 *Januarij.*

Le Bron de Vexela, geboortig van Bergen-op-Zoom, voormalig 1ste luitenant bij het 3de bat. 3de afdeeling infanterie, in garnizoen te Doornik, welke bij het uitbreken der onlusten tot de zijde der opstandelingen, in den rang van kapitein, is overgegaan, de wapenen tegen zijn Vaderland gedragen heeft, en voor twee maanden zich aan de voorposten der vesting Bergen-op-Zoom als Belgische deserteur had aangemeld, is door den krijgsraad te velde veroordeeld geworden tot de straf des doods met den strop, welk vonnis echter door Z. M. den Koning veranderd is geworden met cassatie, vervallen verklaring van den militairen stand en onbekwaam, om den lande immer te kunnen dienen. De uitspraak van genoemd vonnis heeft Zaturdag ll. op het tribunaal alhier plaats gehad, met opene deuren en in tegenwoordigheid van een groot aantal hoofden andere officieren. Dadelijk na de uitspraak is de veroordeelde naar Gorkum vertrokken, alwaar zijne bedroefde vrouw en kind hem wachten.

— Zaturdag jl. zijn alhier 3 Belgische deserteurs, zijnde jagers, in volle wapenrusting te paard, binnen gebragt. Te Westwezel bevinden zich sedert eenigen tijd 25 dezer jagers, waarbij bovengemelden behoorden.

Gisteren zijn er nog 2 deserteurs, tot de Belgische infanterie behoorende, deze vesting binnen gekomen.

— *l'Emancipation* verzekert zijnen lezers, volgens brieven uit 's Hage, te weten, dat bij de eventuele komst van Keizer *Nikolaas* te Berlijn, Z. K. H. de Prins *van Oranje* zich mede derwaarts begeven zou. — Hetzelfde blad heeft ook in de Hollandsche bladen gevonden, dat zij zich met een zonderling voorwerp, zoo zij het noemt, namelijk, met de invoering van eene nationale kleederdragt bezig houden. Het schijnt, merkt hij er bij aan, dat de Hollanders willen blijven volhouden, zich, door hunne zeden en gebruiken, van de andere volken af te zonderen.

Van den 31sten. Heden is alhier uitgemarscheerd een detachement van negenendertig man Geldersche schutters, bestaande uit drieëntwintig man van het 3de bataljon der 1ste afdeeling Geldersche schutterij, een man van het 2de bataljon der 2de afdeeling der gezegde schutterij en vijftien man van het 3de bataljon dierzelfde schutterij. Deze schutters vertrokken naar Harderwijk, om aldaar hunne paspoorten te ontvangen, aangezien hun diensttijd verstreken was. Een dier schutters echter, met name *D. Kerkhof*, tot het eerstgemeld bataljon behoorende en geboortig van Angerlo, heeft niet met zijne overige makkers de reis willen aannemen en zijn verlangen te kennen gegeven, om het Vaderland ten dienste te staan, zoolang de tegenwoordige omstandigheden bleven voortduren, waarom hij dan ook dadelijk bij de kompagnie artillerie der Geldersche schutters overgegaan is.

'S HERTOGENBOSCH *den* 29 *Januarij.*

In en om Maastricht is het rustig. De Belgische troepen, welke deze vesting zijn genaderd, waren niet talrijk en bestonden meerendeels uit zoogenaamde partijgangers. De bezetting heeft onlangs eene verkenning gedaan tot bij de Pruissische grenzen, zonder eenigen vijand te bespeuren.

HAARLEM *den* 30 *Januarij.*

De heer *Gendebien* heeft het bij de verklaring van den heer *de Gerlache*, dat deze niet gezind was verder op zijne brieven te antwoorden, niet laten berusten, maar heeft in de wijze, op welke de laatstgenoemde zich deswege heeft uitgelaten, eene beleediging ontwaard, welke voldoening vorderde. Hij heeft hem dienvolgens uitgedaagd, en hem de keus der wapenen gelaten, met de verklaring echter, dat, daar hij (*Gendebien*) bekend stond als zeer naauwkeurig met de pistool te schieten, hij, indien dit wapen te pas mogt komen, zijn best zoude doen, zijnen tegenstander niet doodelijk te treffen, vermits hij geenszins genegen was, om eenen onbekeerden zondaar het leven te benemen. De heer *de Gerlache* heeft niet gevochten, maar een onderhoud verlangd, en daarbij is het tot eene verklaring gekomen, ten gevolge waarvan de laatstgenoemde openbaar heeft aangekondigd, dat hij geenszins het oogmerk had gehad, om den heer *Gendebien* te beleedigen; en deze schijnt daarmede genoegen te hebben genomen.

— Bij de geslotene overeenkomst wegens het slechten der Belgische vestingen, van welke dezer dagen door de Fransche en Belgische bladen geproken is, moet bepaald zijn, dat de werken van Marienburg en Philippeville, tegen welker slooping de Fransche regering zich verzet had, zullen worden geslecht.

ZWOLLE *den* 30 *Januarij.*

Als eene merkwaardige zeldzaamheid meldt men ons uit Enschede, dat in den namiddag van den 24 dezer, op 3 kwartier ur afstands van die stad, in de gemeente Lonneker, door den zoon eens landbouwers een arend geschoten is en wel van die soort, welke door *Buffon* (in deszelfs algemeene en bijzondere Nat. Historie, deel 20) onder den naam van „ *le Grand Aigle*" beschreven, door *Belon* de Koninklijke Arend genoemd, en op onze naamlijsten bij den naam van den Goud-Arend bekend is. — Volgens gedane meting, heeft deszelfs vlugt eene lengte van twee Nederl. ellen een en een halve palm, is hij van den snavel tot de punt van den staart negen palmen lang, en weegt $6\frac{1}{2}$ Nederl. ponden; deszelfs krop ongemeen zwaar zijnde, heeft men bij opening van denzelven bevonden, dat deze een groot gedeelte van een' haas bevatte. De krachtvolle bouworde des ligchaams van dezen vogel, zijne sterke pooten en klaauwen, van lange scherpe nagels voorzien, maakten hem gewis tot eenen geduchten vijand voor vele dieren.

Het zou wel der moeite waard zijn, dat dit schoone forsch gespierde dier (welligt van de Silezische hergen afgedwaald,) door eene kundige hand opgezet, in een kabinet van naturaliën geplaatst werd.

GRONINGEN *den* 2 *Februarij.*

Wij vernemen, dat de inschrijvingen in de vrijwillige negotiatie in deze Stad bedragen eene som van *f* 878,800 — 00, en in de overige Gemeenten van derzelver Arrondissement *f* 53,100 — 00, te zamen de aanzienlijke som van *f* 931,900 — 00.

In het Arrondissement Winschoten is ook zeer aanzienlijk ingeschreven, en wel $165^{13}/_{20}$ aandeelen, of *f* 331,300 — 00, waarvan Winschoten $41^{4}/_{20}$ aandeelen, of *f* 82.400 — 00.

Het bedrag der inschrijvingen van het Arrondissement Appingedam is ons nog niet bekend, wij zullen hetzelve in onze volgende Courant opgeven.

— De geboortedag van H. K. H. Prinses *Frederik der Nederlanden* is gisteren hier plegtig gevierd, onder anderen, door het houden van groote parade onzer dienstdoende schutterij, der verschillende militaire detachementen infanterie en van het detachement kurassiers, allen in volle uniform; terwijl de vlaggen van de torens waaiden, en de avond door onderscheidene vriendschappelijke bijeenkomsten in gulle en onderlinge vrolijkheid is doorgebragt.

GEBOORTE-, HUWELIJKS- EN STERFBERIGTEN.

*** Heden morgen verloste voorspoedig van eenen welgeschapenen ZOON WILLEMIENA VAN DEN BOS, geliefde Echtgenoote van

Groningen B. J. DE JONGE.
den 1 Februarij 1832.

Deze dient tot kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.

*** *Groningen* den 2 Februarij 1832. Heden nacht, circa 3 uren, beviel van een' welgeschapenen, doch dooden ZOON E. J. MORACK, geliefde Echtgenoote van

L. J. MEURS.

Strekkende deze tot algemeene kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

*** Heden overleed, ten gevolge eener uitterende ziekte, mijne geliefde Echtgenoote EPKE VERSCHUIR, in den ouderdom van 43 jaren en 7 maanden, mij nalatende vier Kinderen, welke hun groot verlies nog niet kunnen beseffen. Bitter bedroefd geef ik hiervan kennis aan Vrienden en Bekenden.

Assen J. KREMER,
den 30 Januarij 1832. *Adj. Commis bij het Provinciaal Gouvernement van Drenthe.*

*** Ons zeer geliefd jongste Dochtertje ALLEGONDA LUCRETIA overleed heden morgen, in den ouderdom van bijna een half jaar.

Groningen F. R. SCHATTENBERG.
den 31 Januarij 1832. A. M. L. SCHATTENBERG,
geb. BRENTANO.

*** Wordt geadverteerd, dat, op het aan ZIJNE MAJESTEIT den KONING gepresenteerd Request van POPPE GEERTS BAKKER, *Koopman in Lakens en Stoffen*, en *Stoffen-Verwer*, wonende te *Groningen*, verzoekende Surséance van betaling, Procedures en Executiën voor den tijd van twaalf maanden, welk Request door Z. M. was gerenvooijeerd aan Z. Exc. den MINISTER VAN JUSTITIE, en door dezen gesteld in handen van de *Derde Kamer* van het Hoog Geregtshof in *'s Gravenhage*, hetzelve Hof, bij appointement in dato den 20 Januarij 1832, alvorens aan Z. M. te dienen van Berigt, Consideratiën en Advijs, den Requirant, benevens al zijne Crediteuren heeft geördonneerd te compareren op *Vrijdag, den 2 Maart* 1832, voor de Heeren *Mrs. Baron* VAN HERZEELE en VAILLANT, Raden in den Hove, als *Kommissarissen*, die hen zullen hooren en den Hove rapport doen; — met bijvoeging, dat, hetzij dezelve Crediteuren compareren dan niet, door het Hof zal worden geadvizeerd zoo als bevonden zal worden te behooren; en voorts dat aan den Requirant, hangende de deliberatiën van Z. M. is verleend provisionele Surséance van betaling en van alle regterlijke vervolgingen.

Het Request, Appointement, Balance en Bijlagen zullen inmiddels ter visie liggen in *'s Gravenhage*, ten Kantore van Mr. WILLEM VAN DER JAGT, Procureur bij welgemelden Hove, mitsgaders kopijelijk, bij Mr. H. DE RANITZ, Procureur te *Groningen*.

*** NATIONALE MILITIE.

De ondergeteekende M. VAN DUINEN, woonachtig in de Pelster-straat, lett. F no. 83, te *Groningen*, biedt zich aan, even als in vorige jaren, aan zijne *Stad- en Landgenooten*, tot het bezorgen van PLAATSVERVANGERS en NOMMERRUILDERS in de Provinciën *GRONINGEN* en *DRENTHE*, voor de Loting van 1832, en zulks op Voorwaarden bij de *Wet* bepaald, instaande voor *Desertie enz.* — Zoo er in sommige Gemeenten nog Lotelingen mogten zijn, welke met hem *vóór de Loting* willen abonneren, vervoegen zij zich ten zijnen Huize voormeld, kunnende men verzekerd zijn van *eene allezins billijke handelwijze.*

Groningen den 27 Januarij 1832. M. VAN DUINEN.

*** Mr. G. J. KEISER, openbaar Notaris, ter residentie van *Groningen*, is voornemens, op *Zaturdag*, den 4 Februarij 1832, des avonds te 7 uren, ten Huize van den Kastelein J. BIERLING, in het Koffijhuis *la Solitude*, buiten de Ooster-poort, bij *Groningen*, publiek, op Strijkgelds Conditiën, te Koop te presenteren: eene BEHUIZING met eene WOONKAMER ter zijden, en eene DITO, ingang hebbende in de Bare-steeg, met eenen extra grooten en vruchtdragenden MOESTUIN, staande en gelegen bij *Groningen*, aan den Oosterweg, Oostzijde, geteekend letter Q no. 77, 78 en 79; om den Tuin op Gregorie en de Woningen op Mei eerstkomende te aanvaarden. Hierover kan ten minste de halve Koopschat blijven uitstaan, naar 5 pCt, en voorts op gewone Conditiën. De bezigtiging zal kunnen plaats hebben des daags vóór en op den dag van Veiling, van 10 tot 12 en van 2 tot 4 uren.

*** Mr. G. J. KEISER, openbaar Notaris, ter residentie van *Groningen*, is voornemens, op *Dingsdag*, den 7 Februarij 1832, des avonds te 7 uren, ten Huize van den Kastelein T. G. TIESSEN, bij de Ebbinge-poort, te *Groningen*, publiek, op Strijkgelds Conditiën, te Koop te presenteren: eene BEHUIZING, staande te *Groningen*, in de Nieuwe Ebbinge-straat, Westzijde, het eerste Huis van de Poort, geteekend letter H no. 1. Om dezelve te aanvaarden op den 1 Mei eerstkomende. De bezigtiging zal kunnen plaats hebben des daags vóór en op den dag van Veiling, van 10 tot 12 en van 2 tot 4 uren.

*** Mr. E. J. OFFERHAUS, Advokaat en Notaris te *Groningen*, gedenkt, op *Woensdag*, den 8 Februarij 1832, des avonds te 7 uren, ten Huize van den Kastelein J. EEKHOFF, Tz., aan de Groote Markt, publiek te Verkoopen:

I. Eene wel doortimmerde BEHUIZING, met BOVENWONING met vrijen Opgang, ten Zuiden in de Poele-straat, alhier, get. S 31 V en rood D 125, wordende door de Wedw. H. HEMMES bewoond.

II. Een' grooten, fraaijen en wel aangelegden TUIN met een groot Zomerhuis, Noordzijde in den Breedegang, Oostzijde in eene Steeg, toebehoorende aan de Wedw. J. C. SASSE.

III. Den EIGENDOM van 2½ B. LAND, gelegen onder *Helpman*, bij K. HIDDES en Vr. in gebruik, voor eene vaste, op Midwinter verschijnende, huur van *f* 55 — 00.

IV. Een DITO van 7½ B. LAND, gelegen onder *Uithuizen*, bij G. J. WIERINGA en Vr. in gebruik, voor eene vaste, op Midwinter verschijnende, huur van *f* 58 — 00.

V. Een DITO van 4½ B. LAND, gelegen te *Wester-Nieland*, bij J. S. BROIELST en Vr. in gebruik, voor eene vaste, op Midwinter verschijnende, huur van *f* 30 — 00.

En te Verhuren voor den tijd van 3 of 6 jaren:

I. Ongeveer 5 Bunders vrij eigen LAND, in 2 Stukken, gelegen buiten de Ebbinge-poort, aan den Korreweg, bij den Snikstal, thans bij den Vleeschhouwer T. H. SLUITER in huur in gebruik.

II. Ongeveer 3 Bunders vrij eigen LAND, mede in 2 Stukken, aan den Korreweg gelegen, laatst in gebruik geweest bij de Wedw. HEERES.

Om Perceel I op den 1 Mei en de Percelen 2 en 3 op Gregorie 1832 te aanvaarden; kunnende de Percelen 1 en 2 des daags vóór en op den Verkoopdag, des morgens van 10—12 en des namiddags van 2—4 uren, worden bezigtigd.

E. J. OFFERHAUS, *Notaris*.

*** Ten overstaan van Mr. WILLEM JAN QUINTUS, openbaar Notaris, residerende te *Groningen*, zullen, op *Donderdag*, den 16 Februarij 1832, ten Huize van den Kastelein C. BACKHAUS, aan het Nieuwe Kerkhof, te *Groningen*, publiek worden *Verhuurd* de navolgende LANDERIJEN:

I. Ongeveer twintig Bunders GROENLAND, liggende in den *Paddepoel*, om te Weiden en te Hooijen, in onderscheidene Percelen.

II. Ongeveer drie Bunders, gelegen onder *Harssens*, tot dus verre door L. B. MENSINGA gebruikt.

Voorts zullen alsdan mede worden Verhuurd: zeven en een halve Bunders best GROENLAND, gelegen bij den *Wolddijk*, onder *Zuidwolde*.

*** Ten overstaan van Mr. WILLEM JAN QUINTUS, openbaar Notaris, residerende te *Groningen*, zullen, op *Maandag*, den 20 Februarij 1832, ten Huize van den Kastelein J. EEKHOFF, Tz., aan de Groote Markt, te *Groningen*, publiek worden Verkocht:

I. Eene HEEREN BEHUIZING, met eenen TUIN er achter, staande Oostzijde op Schoolholm, geteekend Z 29 V, rood G 119, nagelaten door Mejufvrouw de Wedw. DORENBOS.

II. Eene BEHUIZING en groote STALLING, met het REGT van een DUBBEL VOERWERK, staande op eigen grond, Westzijde aan het Boterdiep, op den hoek van de Wirstraat, geteekend letter J no 122 V, rood O no. 77, wordende door de Wedw. A. MEIJER bewoond, met de PAARDEN en WAGENS en verder TOEBEHOOREN.

III. Eene BEHUIZING met BLEEK en TUINTJE, staande Zuidzijde in de Kleine Leliënstraat, te *Groningen*, geteekend F 9 V, rood M 27, wordende door de Wedw. B. CROOK bewoond.

Alles om op den 1 Mei 1832 te aanvaarden.

Gemelde Goederen kunnen des daags vóór en op den dag van Verkoop, des voormiddags van 10—12 en des namiddags van 2—4 uren, worden bezigtigd.

*** Mr. J. D. TRESLING, Advokaat en Notaris, residerende te *Slochteren*, gedenkt, op *Woensdag*, den 8 Februarij 1832 en volgende dagen, telkens des middags precies te 12 uren, ten verzoeke en ten Huize van KLAAS EKKES DRIJFHOUT, Landbouwer, wonende te *Siddeburen*, publiek, op gewone Conditiën, te Verkoopen:

8 KALFKOEIJEN, 4 PAARDEN, WAGENS, PLOEGEN, EGGEN, en verdere BOEREN- en MELKGEREEDSCHAPPEN, eene partij HOOI en STROO en HUISMEUBELEN.

Mr. J. D. TRESLING.

*** De Notaris J. ALBARDA, Hz., te *Leeuwarden*, zal, op *Maandagen*, den 6 en 20 Februarij 1832, telkens des namiddags te drie uren precies, ten Huize van den Kastelein ZOUTMAN, in het Schippershuis, op het Vliet, bij *Leeuwarden*, bij provisionele en finale toewijzing Verkoopen:

Een HEK-TJALKSCHIP, zoodanig als hetzelve bevaren wordt door den Schipper D. H. KRAGT, in de Beurt van *Leeuwarden* op *Rotterdam*, groot volgens meetbrief 53 Tonnen, met ZEIL en TREIL, BOOMEN, HAKEN; breeder volgens Inventaris omschreven, zoodanig als hetzelve thans is liggende nabij de Tuinsterpoortsbrug, te *Leeuwarden*; bij de finale toewijzing te aanvaarden.

Verkoops-Voorwaarden te verdenen en Biljetten te bekomen ten Kantore van genoemden Notaris.

*** Mr. M. DE MUINCK, Notaris in het Kanton *Zuidhorn*, gedenkt, ten verzoeke van de Kinderen van wijlen PIETER HARMS FABER en AAFKE JOOSTENS, in leven Echtelieden en Landbouwers onder *Visvliet*, op *Donderdag* den 9 Februarij 1832, des namiddags te vier uren, ten Huize van den Kastelein DERK W. KOOIJ, te *Visvliet*, publiek te doen Verkoopen: Eene BOERENPLAATS, no. 82, bestaande in eene BEHUIZING en SCHUUR, met eene daarnevens staande ARBEIDERS WONING, benevens het REGT van BEKLEMMING van ongeveer 19 Bunders uitnemend BOUW-, HOOI- en WEIDELAND, staande en gelegen onder het Dorp *Visvliet*, doende jaarlijks tot huur de som van *f* 200 — 00, benevens een half kinnetje roode Boter.

Mr. M. DE MUINCK.

*** Mr. A. VAN SLOOTEN, Notaris te *Dockum*, zal publiek presenteren te Verkoopen:

Een KOFSCHEEPJE, genaamd *CORNELIA*, groot 28 Tonnen, wijd bijkans 4 Ellen, hol 1 El 7 Palmen en lang bijkans 14 Ellen, met ZEIL en TREIL, staand en loopend WANT met verder AANBEHOOREN, volgens Inventaris. Toebehoorende aan MARTEN MARTENS POST, te *Paesens*.

Wie gading maakt, kome op *Donderdag*, den 9 Februarij 1832, des namiddags te één uur, ten Huize van JITZE DONGA, te *Paesens*.

*** Mr. R. DE SITTER, openbaar Notaris, ter residentie van *Winschoten*, gedenkt, ten verzoeke van de Erven JANTJE J. ROEMELING en HARM D. DIJKSTRA, voor den tijd van *zes* jaren, publiek te Verhuren:

I. Derzelver BOEREN BEHUIZING, no. 131, met WAGEN-SCHUUR, HOVEN en TUINEN en de daarbij behoorende LANDERIJEN, te zamen groot 45 Bunders, gelegen te *Nieuwolda*.

II. En voorts in diverse Perceelen, ongeveer 26 Bunders BOUW- en GROENLAND, zijnde mede aldaar gelegen; om te aanvaarden de Behuizing op Mei 1832, de Landerijen na de vrucht van dit jaar.

Deze Verhuring zal plaats hebben op *Dingsdag*, den 14 Februarij 1832, des namiddags te *vier* uren, ten Huize van A. S. DE MUINCK, te *Nieuwolda*, alwaar de Voorwaarden in tijds ter lezing zullen liggen.

*** Ten overstaan van een' bevoegden BEAMBTE zullen, op *Woensdag* en *Donderdag*, den 8 en 9 Februarij 1832, Verkocht worden: de nagelatene GOEDEREN van de Wedw. JAN DOORNBUSCH, in de Nieuwe Ebbinge-straat; zullende de Goederen des *Dingsdags* te voren, van 9 tot 12 en van 2 tot 4 uren kunnen worden bezigtigd.

*** *UIT DE HAND TE KOOP*, bij de Wedw. A. A. MELMER: eene BEHUIZING, door haar in eigendom wordende bewoond, staande aan de Voorstraat te *Nieuwe Schans*, geschikt tot velerhande Affaires, om op primo Mei 1832 te aanvaarden, waarover, des verkiezende, een gedeelte van den Koopprijs tegen billijken interest kan verblijven; alsmede een TUIN, gelegen op *Bonder Nieuland*, nabij gemelde *Schans*.

*** *UIT DE HAND TE KOOP:* een HUIS en TUIN, staande en gelegen buiten de Ooster-poort, in de Oliemulders-steeg, aan het Land, toebehoorende aan de Erven van H. P. MULDER. Te bevragen bij A. L. HOFKAMP, aan het Zuiderdiep, bij den Oosterpoorten-boog.

*** Eene KOOPMANS BEHUIZING, tegen

over de Kazerne, in de Harderinge-straat, thans door C. GREVEN en Vrouw in eigendom bewoond, is *Uit de Hand te Koop*, om op Mei 1832 te aanvaarden. Kunnende hierover *f* 1000 — 00 van den Koopprijs blijven staan.

*** Een HUIS *UIT DE HAND TE KOOP*, tegen den 1 Mei, staande in de Groote Krom-Elleboog, letter B 126, voor een gedeelte in huur bewoond door den *Ivoordraaijer* W. J. WOLTERS en Vrouw; te bevragen bij J. HUIVER, in de Oude Ebbinge-straat.

*** TE HUUR, tegen 1mo Mei:

eene neringrijke KOOPMANS BEHUIZING, in de Zwanen-straat, door den Koopman C. H. RICHARD in huur bewoond; te bevragen bij R. J. ROOS.

*** Eene BOVENWONING *TE HUUR*,

aan de Groote Markt, tegen primo Mei, bij den Boekverkooper J. RÖMELINGH.

*** *TE HUUR*, tegen den 1 Mei: eene BEHUIZING, met een' TUIN daar achter, staande Zuidzijde aan de Vischmarkt, lett. X no. 4.

Een dito HUIS, in de Folkinge-straat, lett. X no. 229; te bevragen bij F. SLEUTELAAR, Zuidzijde aan de Vischmarkt, lett. X no. 4.

*** Tegen den 1 Mei of eerder *TE HUUR:* eene HEEREN BEHUIZING, met een groot PAKHUIS er achter, staande op Schoolholm, laatst door den Heer Kapitein VAN SUCHTELEN bewoond; te bevragen bij Mevr. de Wedw. TELLEGEN, in de Gulden-straat.

*** *TE HUUR:* een HUIS, in de Visscher-straat, voorzien van drie Vertrekken, Put- en Regenwater, get. rood J 126; te bevragen bij

J. OETZES, Jz.,
Koek- en *Banketbakker* aan de Noorderhaven.

*** *TE HUUR*, tegen Mei: eene BENEDENWONING met een' ruimen Timmermans Winkel, in de Hof-straat.

Vier groote KORENZOLDERS, in de Achter-de-Muur, tegen over den *Gouden Arm*; — te bevragen bij den *IJzerkooper* R. P. STRATINGH.

*** Eene KOOPMANS BEHUIZING *TE HUUR*, in de Gelkinge-straat, te *Groningen*, letter T no. 29, met eene BOVENWONING, tegen aanstaanden Mei 1832.

*** *TE HUUR*, tegen den 1 Mei: eene BEHUIZING, geteekend lett. R no. 61, staande in de Peper-straat; te bevragen bij J. DE JONG, in de Heere-straat.

NB. Alhier is gearriveerd een *Koopman* met eene partij beste SAKSISCHE KANARIEVOGELS, Zingende zoo goed bij Kaarsals bij Daglicht; logeert bij den Kastelein NIENHUIS, in de Gelkinge-straat.

*** De ondergeteekende, *beëedigd Translateur* voor de *Hoogduitsche*, *Fransche* en *Engelsche Talen*, verzoekt de gunst der daarbij belanghebbenden.

Appingedam den 30 Januarij 1832. T. RAVEN, Hz.

*** Eene fatsoenlijke JUFVROUW, van de Protestantsche Godsdienst en middelbaren ouderdom, welke reeds verscheidene jaren in het vak van opvoeding is werkzaam geweest, de *Hollandsche* en *Fransche Talen*, de *Aardrijkskunde* en een weinig *Muzijk*, als ook de meest gebruikelijke *Handwerken* onderwijzende, wenschte zich gaarne tegen Mei aanstaande als GOUVERNANTE geplaatst te zien, in welke betrekking zij heden nog werkzaam is.

Iemand hierop reflecterende, gelieve zich met *gefrankeerde Brieven*, onder lett. G, te adresseren aan het POSTKANTOOR te *Sneek*.

*** Een ONGEHUWD PERSOON, het BOEKWEITMALEN goed verstaande, tegen Mei, eerstkomende DIENST begeerende, vervoege zich bij D. VAN DER BAAN, in den Karolieweg, te *Groningen*.

*** Een JONG MENSCH, met volop Zog, zag zich gaarne geplaatst als MINNE. Te bevragen aan het BUREAU DEZER COURANT.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 27 Januarij tot en met den 2 Februarij zijn alhier geboren 5 zoons en 12 dochters; gehuwd 5 paren; overleden 5 ouden en 3 jongen.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN, *op de Beurs te* Amsterdam, *den* 1 *Februarij*.

		gebleven
Nederl., Werk. Sch. 2½ pc.	39½ à 40	39⅞
Uitgestelde dito	⅞ - 1	
Kansbiljetten *f*	15½ - 15¾	15 9/16
Stellen van uitgel. dito *f*	-	
Amortisatie Syndik. 4½ pc.	67¼ - 68	67½
dito dito 3½ —	53¼ - 54	
Domein Losrenten 2½ —	-	
Handel-Maatschappij 4½ —	75¾ - 76¼	76
Schatkistbilj. *f* 1000 6 —	96½ - 97¼	97
dito *f* 100 6 —	96½ - 97¼	97
dito *f* 50 6 —	-	
Oorlogslasten 5 —	80¼ - 81	80¾
Leening 1831 6 —	91½ - 92¾	92¼
Fr., Ins. op 't Grootb. 3 —	66¼ - 66½	66⅜
Certificaten v. dito 3 —	-	
Rusl., bij *Hope* & *C.* 5 —	88¾ - 89¼	89
Negotiatie 1828 5 —	89¾ - 90¼	90
Ins. op 't Grootboek 6 —	57¼ - 57¾	57⅜
Cert. van dito 6 —	57 - 57½	
Cert dito Hamb. Adm. 5 —	84¼ - 84½	
dito te Londen gen. 5 —	87 - 87½	
Leening 1831 5 —	83¼ - 83¾	

		gebleven
Pruiss., in Lond. gen. 5 pc.	à	
Idem, 2de Ligting 5 —	-	
Spanje, Amst. Perp. 5 —	46¾ - 47¼	46⅞
Te Parijs en L. ged. 5 —	-	
Uitgestelde 5 —	6½ - 6¾	6⅝
Renten Perpetuel 3 —	29¾ - 30	29⅞
Poolsche Looten *f*	-	
Weener-, Bank 5 pc.	-	
dito 4 —	-	
Certificaten 2½ —	-	
Metalliek 5 —	81¾ - 82¾	81⅞
dito te Londen gen. 5 —	-	
dito 2½ —	-	
Bank-Actien 3 —	-	
A.nd. *f* 100 bij Rotschild *f*	-	
dito *f* 250 dito 4 pc.	-	
Nap., Cert bij *L.&B.* 5 —	-	
dito Nap. Adminis. 5 —	71¼ - 71¾	71½
dito te Lond. geneg. 5 —	-	
Den., Neg. in Lond. 5 —	-	
Engeland, Gec. ons. 5 —	83¾ - 84	
Grieken, te Lond. 5 —	-	

Te *Groningen*, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringe-straat. (Met *autorisatie*.)

REDEVOERING van den Heer *Mr.* J. GOCKINGA,

uitgesproken in de Zitting van Donderdag, den 29 December ll.

Edel Mogende Heeren!

Bij de behandeling der wet op de uitgaven van den Staat, hebben wij de zwarigheden in het breede hooren uitmeten, die er bestaan zouden, om de opbrengsten te vinden, welke ter bestrijding derzelve benoodigd zouden zijn, en hoe zeer het goedgunstig besluit van Z. M. wel een gedeelte onzer verlegenheid moge uit den weg geruimd hebben, vrees ik echter maar al te zeer, dat wij al aanstonds bij het behandelen der eerste wet, welke daartoe zal moeten dienen, zullen ontwaren, hoe moeijelijk het zal zijn, het omtrent die middelen eens te worden.

Dat ik hier de eerste voordragt der wet, waarbij 40 opcenten, en nader 20 waren voorgedragen, op het oog heb, zal U Edel Mogendens attentie niet ontgaan.

De verandering nu in de wet gebragt, waarbij de opcenten daaruit zijn weggenomen, en op de algemeene wet op de ontvangsten overgebragt, zoude mij thans over het uitgevallene wel kunnen doen zwijgen; dan daar ik het aanstaande met het onderhavige in verband blijf beschouwen, en ik hierbij te gelijk over de beide wetten mijne gevoelens kan doen kennen, zoo zal ik hetgene ik vroeger voorgenomen had, thans U Edel Mogenden blijven voordragen.

Het lijdt geen' twijfel, dat een goed systema van belastingen het hoofdvereischte moet bezitten, dat het alle standen der maatschappij gelijkelijk treft, en dat het, zoo veel mogelijk, iedereen naar zijn vermogen en inkomsten laat afgeven. Dit eischt niet alleen de billijkheid, maar ook het gezond verstand, daar anders de stand, die voortdurend gedrukt wordt, spoedig uitgeput zal geraken, en het dan toch op den gespaarden zal terug komen, en deze dan dubbel zal moeten opbrengen, waar hij bevorens met een gedeelte had kunnen volstaan.

Als men aan deze regelen de ons voorgedragene wetten, om de uitgaven van den Staat te dekken, zoo als zij eerst bestonden, en wij in de gevolgen mede bedreigd worden te zullen moeten dragen, vergelijkt, geloof ik, dat men overtuigd zal zijn, dat het Gouvernement dezelve geheel en al uit het oog heeft verloren, en den landbouw niet alleen boven zijn vermogen, maar ook boven alle andere standen der maatschappij wil belasten.

Ik wil thans niet nagaan, alle ellenden, waaraan de landman in de laatste jaren is bloot gesteld geweest, en die denzelven alzoo het vermogen, om vermeerdering van lasten te dragen, zoo goed als onmogelijk gemaakt hebben, daar men dit een voorbijgegaand ongeluk noemt; dan, het is toch van aanbelang dit te herinneren, daar niet alle standen der maatschappij in de gelegenheid zijn geweest dit te zien, of er niet dadelijk de ondervinding van gehad hebben. Mislukte oogsten en veesterfte hebben de laatst voorgaande drie jaren of zich afgewisseld, of niet opgehouden, en hierdoor zijn dan ook de vermogens van den landman, en hen, die van deze zijne verdiensten moeten leven, uitgeput, en zij alle daardoor buiten staat, thans eene vermeerdering van lasten te torschen.

Dat die vermeerdering van lasten nu op zich zelve reeds als onbillijk moet worden beschouwd, is zonder tegenspraak: dan, het wordt dit veel meer, wanneer men indachtig is, dat de landbezitter alleen zijn eigendom met eene vermeerderde opbrengst belast zal zien, en dit zal toch maar al te waar zijn, wordt de verhooging der grondlasten aangenomen.

Er zijn drie hoofdmiddelen van bestaan in onze maatschappij: de eene heeft dit uit den landbouw, de andere uit den koophandel, en de laatste uit zijne gevestigde kapitalen. Dat alle gelijk belang hebben bij het behoud en de welvaart van het Vaderland, spreekt wel van zelve, dan even zoo ook, dat alle gehouden zijn, om tot de instandhouding daarvan, ieder naar zijn vermogen, bij te dragen.

Toetst men het bestaande en voorgedragene financiële stelsel hier aan, dan geloof ik, dat het er verre af is, dat het de vergelijking kan doorstaan.

De landbouw toch zal van de som van ruim 44 millioenen, waarop thans de uitgaven geraamd zijn, bijna 6 millioenen moeten afwerpen, terwijl de geheele directe belasting, en waarin hij ook zijn deel heeft, meer dan 10 millioenen, en alzoo om bij *een vierde* van de geheele Staatsbehoeften zal moeten opbrengen, en waarboven hij dan nog met zoo vele andere lasten bedreigd wordt.

Vergelijkt men daarentegen, wat de andere vermogens zullen bijdragen, dan s men inderdaad verbaasd, dat men den een boven den ander zoo veel durft gen, en daarop dan nog de gedreigde vermeerdering blijft vorderen; ja nog veel te meer, Edel Mogende Heeren! als men in aanmerking neemt, dat reeds bezwaarde stand alleen geleden heeft, en de andere daarentegen tha voorspoed zijn, en dus geheel geene reden hebben, om dieselfde verschooning wil het maar dus noemen) af te vragen, als deze. De kapitalist toch, van zijne renten leeft, heeft nog geen oogenblik gemist dezelve van al kapitalen te trekken.

Om hem dit genot te verzekeren, hebben alle standen der maatschappij, dus ook de landbouw, het hunne bijgedragen. Dat de Lands fondsen niet 16 pct. boven pari staan, is hun geen uitsluitend nadeel, zoo lang zij o stoord het genot hunner interesten hebben, en bezwaart ook hen niet meer, den landbezitter of landbouwer, daar ook hunne eigendommen eene daling hen ondergaan, die hoogstens gelijk staat, zoo niet nog dit overtreft. — men hiervan een voorbeeld, zoo verneme men, dat ik bij ondervinding w dat land, hetwelk jaren lang verhuurd was voor eenen gemiddelden prijs *f* 160 tot *f* 180 's jaars, in de laatste twee jaren met moeite voor 50 guld verhuren is geweest. Deze voorbeelden zijn zoo menigvuldig, dat het geene mo zoude kosten, er een groot aantal van voor den dag te brengen. Dat zich naar de koopprijs regelt, en klaarblijkelijk reeds bepaald heeft, spreekt van ze

Wat nu, Edel Mogende Heeren! wordt van de kapitalen, welke men en po feuille heeft, en nevens het ongelukkige land, dat men niet verbergen kan, de schatkist afgegeven of geëischt? Immers niets. — En ziedaar dus een zwaar, waarover de landman of landbezitter zich te regt beklaagt. Hier men die gelijkheid, die alle opofferingen in den Staat dragelijk maakt.

Dat het personeel hiervoor een equivalent zoude zijn, is te zeer in het loopende onwaar, dan dat het bijkans eenig betoog behoeft. Dit is toch geene uitsluitende belasting voor den kapitalist, maar wordt door alle en dus zoo wel door den landman als dezen gedragen. Dan ook, waarom taalt de kapitalist daarin meer, dan den landman of landeigenaar? Om red dat hij meer genot van zijne inkomsten kan hebben, daar het niet belas Hierdoor kan hij een staat voeren, die der landprovinciën onbekend is. Te de een ⅓ van zijn inkomen, dat hem ook ruimer genot zoude kunnen versc fen, afgeeft, kan deze dit alleen gebruiken, om dat genot te vermeerderen.

Het is dus niet de meerdere spaarzaamheid, die de bewoners van de l provinciën terug houdt, om meerder genoegens van hunne inkomsten te ge ten, maar de onmogelijkheid, waarin zij zijn gebragt. Hetgene men meer h dan het noodzakelijke, kan alleen aan hooger genot worden besteed, en zoo er dit niet is, moet men zich daarvan onthouden.

Ik gevoel wel, dat men mij kan tegenwerpen, dat men geen landbezitter hoeft te zijn als men niet verkiest; dan, Edel Mogende Heeren! waar zo het heen, als alle, die dit waren, zoo dachten, of daartoe genooddrongen w den? Dan ook er zijn vooroordeelen, die dit verwerpen, en hoe zeer deze woonlijk dwaas zijn, zijn er toch ook, die dit meer schijnen, dan inderdaad Het voorouderlijk goed te bewaren en aan zijne nazaten te kunnen overl moet den vader van een gezin het leven veraangenamen, en is daarom nie verwerpen. Het is te gelijk eene huisselijke en eene maatschappelijke deu eene deugd onzer voorvaderen, die door bewaren zijn groot geworden.

En wat werpt nu de derde door mij genoemde stand af? — De in- en gaande regten zijn geraamd op *f* 2,500,000, en de patenten, die ten deele door de commercie worden gedragen, op *f* 1,250,000, alzoo te zamen *f* 3,750,0 en hierbij bepaalt zich dan ook alle bezwaar, dat op dezen stand ligt. Ik gaarne toegeven, dat de commercie de zenuw van den Staat is, en dat dez alle bescherming verdient, dan, Edel Mogende Heeren! welke is dan we belangrijkste? Wat zal er van dezelve worden, indien de landbouw is te gr gegaan? Wie zal dan de vereischte bijdragen doen, als zulks ook de comme niet kan doen? Mist men hier niet alle evenredigheid, en toont dit niet duidelijkste aan, dat men den landbouw te zwaar valt?

Waar zijn toch de groote fortuinen te zoeken? Immers alleen bijna bij den adelstand, of daarvan afkomstig; en wat drage nu deze bij, naar mate van groote fortuinen, in vergelijking van hen, die hunne bezittingen in landderen hebben? Immers niets opzettelijks.

Ik weet mede wel, dat men gewoonlijk voorgeeft, dat de groote handel-kapitalen de hulpbronnen van den Staat zijn, wanneer deze oogenblikkelijk gelden hulp benoodigd heeft. Dan, wat hebben wij in onze dagen gezien? Heeft werkelijk plaats gehad, toen de nood dáár was? Neen, Edel Mogende Heeren ieder heeft toen zijn penningske bijgedragen, en zoo is het Vaderland gered worden. De groote kapitalist heeft er naderhand zijn voordeel mede gedaan, degenen, die den nood drong, om van het bekomen papier weder geld te maken, dit voor een' lagen prijs te verhandelen, zoodat hij thans ruim pct. van dat, door goedwilligheid en uit bekrompene omstandigheden veelal gebragt geld, rente maakt.

Men denke niet uit dit alles, dat ik een' vijand van den koophandel ben; het ondeel is in alle uitgestrektheid waar. Ik houde dezelve mede voor de zenuw den Staat, en wanneer ik onze fraaije koopsteden met de daarin heerschende welvaart en weelde zie, bewonder ik altijd het vermogen van hen, die deze monumenten van voorvaderlijke en blijvende grootheid heeft kunnen stichten; dit neemt niet weg, dat ik bij de beschouwing van ons financieel stelsel tevens verwondere, dat men den voorspoed van dien koophandel zoo verre van den landbouw durft trekken, dat men het iemand als een trek van groote werendheid wel zoude willen toeschrijven, als hij het belang van dezen naast commercie durft plaatsen.

Daar intusschen geene maatschappij kan bestaan, die niet op gronden van regtvaardigheid rust, vermeen ik, deze voor den landbouw te mogen inroepen. Bestaat deze, als men ten zelfden tijde den landbouw gaat bezwaren, en door tarieven te zijnen koste den koophandel verligten, zoo als door het in nstige tarieven ... kken van de korenbelasting is geschied? Welke is de bepaling in die tarieven ten voordeele van den landbouw? Heeft men niet, dadelijk na onze afscheiding van België, al het voordeelige uit dezelve nog weggenomen, en dus ook het een aan het ander opgeofferd?

Ik vereenig alzoo mijne stem met degenen, die de afscheiding heilloos noemen, en ik vrees dit hoe langer hoe meer te zullen moeten doen.

Zoo lang dus hier geene evenredigheid is daargesteld, zal ik mijne stem blijven weigeren aan alle wetten, welke den landbouw nog meer bezwaren.

De wet, thans in discussie, kan bovendien mijne goedkeuring in het bijzonder niet verwerven, daar er eene verandering gebragt is in den aanslag der te heffen verponding over de provinciën, welke op geene zekere, maar eene vermoedelijke uitkomst rust.

Het is toch dus, dat de uitkomst in de voorgedragene wet genoemd wordt, de Staten-Generaal zouden alzoo, door hierin toe te stemmen, hunne goedkeuring geven aan een bezwaar op sommige ingezetenen, hetwelk zij niet kennen, en men hier niet kan leeren kennen.

Wat vertrouwen boezemt deze vermoedelijke bepaling in, die zegt, dat het ... belastbare inkomen naar de uitkomsten van het kadaster voor het kanton ...idhorn, in de provincie Groningen, thans op *f* 571,331 is gesteld, daar dezelfde waarde in den jare 1827, ten tijde der wet op de perequatie, op ruim 613,000 als de zekere uitkomst werd gesteld?

Het stuitende en onzekere van deze geheele werkzaamheid laat zich alleen ge... door deze eene proef kennen. Wat toch is waarheid, de eerste zekere, of nu vermoedelijke uitkomst?

Ik vermeen het stellig aan U Edel Mogenden te mogen afvragen, want hier ... dan toch eenige zekerheid voor de toekomst moeten kunnen worden gegeven, dat men niet naderhand ondervinde, dat dit kanton nog niet eene halve ton ... er geschat wordt.

Ik heb in de laatste dagen in deze Kamer hooren zeggen, dat men deze wet ... aannemen als eene proef, om te zien, wat het kadaster zoude opleveren, ... Edel Mogende Heeren! men wenscht hierbij niet anders, dan om de daden ... het bestuur van het kadaster gehomologeerd te krijgen, en schijnt er niet aan te denken, of men den een verguist, ten koste van den ander.

Wat vertrouwen overigens kan men op deze geheele werkzaamheid hebben, dat zij goede uitkomsten zoude kunnen hebben opgeleverd, wanneer men in de gelegenheid geweest is, ze van nabij gade te slaan? Ik ben dit geweest, en laat het mij alzoo vrijstaan, U Edel Mogenden eenige voorbeelden daarvan op te geven.

In de kadastrale werkzaamheden, toch, besluit men van het bekende tot het onbekende.

In de provincie Groningen, waar ik met der woon gevestigd ben, liggen aan de grenzen vele ten deele woeste gronden, ten deele besnedene veenen. Toen deze geschat of geklassificeerd moesten worden, eischte de inspecteur (het was een Belg, *daar wij nu een Vries, en alzoo een landgenoot hebben*), dat men deze veenen en velden als weide-land zoude stellen.

Toen de schatter hem echter voorhield, dat op 50 bunders daarvan geen schaap de kost konde vinden, daar op die hooge veenen niet dan grove heide groeit, kwam hij van zijn denkbeeld terug; dan, wilde nu, dat men dat land, om zijne zwarte of bruine kleur, als bouwlanden moest beschouwen, dat hij het dan wel wilde admitteren in de laagste klasse.

Daar ook dit echter den schatter even ongerijmd toescheen, en hij ook dit weigerde, kreeg hij eene aanschrijving in forma van den inspecteur, met last, om aldus te moeten handelen, en hij, als een man, die zijn' pligt kende en aan zijne superieuren wist te gehoorzamen, voldeed aan deze orders. — Het is wel waar, dat het naderhand geredresseerd is geworden, toen er andere menschen zijn bijgeroepen; dan, als zulk iets mogelijk is geweest, wat vertrouwen kan men dan op deze geheele overhaaste werkzaamheid hebben?

Dat het op waarheid rust, sta ik voor in; de aanschrijving heb ik in handen gehad.

Wil men nog een ander voorbeeld hebben van de hooge juistheid van de kadastrale werkzaamheden, zie hier er nog één. Het dorp, waarin ik mijn zomerverblijf heb, ligt op een' rug, waartegen in vroegere tijden de Dollart gestuit is. Aan den eenen kant heeft deze daardoor zeer vruchtbare kleilanden achtergelaten; dan, aan de andere zijde van hetzelve bestaat de grond grootendeels uit afgegraven veengrond, bij ons dallen genoemd, en alzoo uit een terrein, dat uit zich zelve bijna geene waarde heeft.

Nu heeft de administratie van het kadaster in derzelver hooge wijsheid bepaald, dat de tuinen alle moesten worden geklassificeerd naar de hoogst aangeslagene landen, die in eene en dezelfde gemeente liggen, en wat is hiervan het gevolg? dit, Edel Mogende Heeren! dat de arme hutbewoners, die zich op den schralen heidegrond een verblijf van hout en stroo hebben opgeslagen, en daarbij eenen tuin hebben, om aardappelen en wortelen te verbouwen, van dien toegemaakten heidegrond moeten betalen even als de landbouwer van zijne beste landen. Ook dit rust op eene aanschrijving, die ik even zeer onder mijne oogen gehad heb, en wat moet men dan van zulk eene werkzaamheid denken?

En waar van daan nu al die verkeerdheden? Hiervan, dat het eene werkzaamheid is, die op geene nationale wet rust, maar die op willekeur der administratie en alzoo op weifelende aanschrijvingen steunt.

Het meeste, dat wij er van te betreuren hebben, is, dat die werkzaamheid zoo onnoemelijke schatten gekost heeft, en wij er nog zulke groote sommen voor op het budget vinden.

Waarom toch heeft men nooit eenige voordragt van wet, omtrent deze aangelegene zaak, aan deze Kamer ingediend? Dan toch had kunnen worden onderzocht, op welke gronden van regtvaardigheid de werkzaamheden van het kadaster hadden behooren te zijn ingerigt, en had hiernaar kunnen voortwerken, en had niet behoeven in te slaan den weg, dien men nu volgt, van bij elke zwarigheid, die men ontmoet, door de toepassing van eene aan onzen bodem vreemde en ongeschikte wet, door aanschrijvingen den eens ingestelden regel telkens wederom te verlaten.

Ik zal alzoo, Edel Mogende Heeren! mijne stem, zoo wel aan deze als aan de hiermede in verband staande wet, moeten weigeren.

Te *Groningen*, bij C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA.